

[Indenrigsministeren.]

Derfor ved jeg ikke, hvad den Højtidelighed skulde tjene til, som det ærede Medlem Hr. Stauning udfoldede, da han citerede denne Pjece. Men det var vel sagtens af Hensyn til Fortsættelsen. Det ærede Medlem Hr. Stauning fortsatte nemlig med den yderste Patos: hvordan kunde dog denne Mand, der har udtalt sig saaledes, deltage i Nedskæringen — det var jo ganske uforsvarligt, det var en frygtelig Gerning! Og det ærede Medlem brugte Udtryk saa stærke, at hvis jeg citerede dem, vilde ingen tro, at de upaatalt kunde være fremsat fra Folketingets Talerstol. Ja, det ærede Medlem kom saa højt op, at man virkelig maatte tro, at han et Øjeblik drømte sig staaende paa en eller anden Talerstol ude i Landet, agiterende for at tilvejebringe et straalende socialdemokratisk Valg paa Morgendagen og derfor ikke tagende det saa nøje, hvad der i Øjeblikket løb i Munden — det ærede Medlem er jo først rigtig i sit Es, naar han taler ud ad Vinduerne i denne Sal med agitatoriske Formaal.

Men jeg skønner ikke, at der her overhovedet er Plads for noget som helst af alt dette. Denne frygtelige Nedskæring, denne forfærdelige Gerning var, som det er sagt saa mangfoldige Gange, kun Udtryk for dette, at et ringere Antal Kroner i 1927 havde samme Værdi som et større Antal i 1923, at et ringere Antal Kroner havde den samme Købeevne i 1927 som et større Antal i 1923, saa hvis man ikke havde foretaget en Ændring i Sociallovgivningen, der gav Udtryk herfor, vilde Følgen af Deflationen være blevet, at trods de trange Tider for hele den store Del af det erhvervende Folk vilde man, i samme Grad som Kronens Købeevne forøgedes, have forøget de sociale Ydelser.

Det er dette, som ogsaa har fundet Udtryk tidligere i Udtalelser af Hr. Rode, og det er derfor ganske besynderligt, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard staar her og gør de haabløse Forsøg, han daglig gør, for at optage Konkurrencen med Socialdemokratiet i Fordømmelsen af, hvad der den Gang skete. Thi det er erkendt fra radikal Side, og erkendt mere end een Gang, at hvis saadant ikke var sket, vilde det have betydet den Forøgelse af de sociale Byrder som Følge af Kronens øgede Købeevne, som jeg for et Øjeblik siden har nævnt.

Frygteligheden var jo da heller ikke større, end at Aldersrentens Købeevne i Dag er større end for 5 Aar siden. Man

nedsatte ikke det samlede Beløb i Forhold til Væksten i Kronens Købeevne, og man nedsatte det slet ikke for de fattigste, dem, der udelukkende havde Aldersrenten, tværtimod, deres Takster blev forbedret, man nedsatte dem slet ikke for de enligt stillede i Forhold til Ægtepar. Hvad er det da for en Frygtelighed, det ærede Medlem staar paa Folketingets Talerstol og taler om?

Jeg kan forstaa det, naar det ærede Medlem Hr. Stauning staar ude i Landet og skal hidse sine Folk op til Daad den følgende Dag, at han saa ikke tager det saa nøje med Sandheden, men man skulde dog være fri for dette her fra Folketingets Talerstol, her er der ingen Proselytter at vinde for det ærede Medlem. Denne usandfærdige Agitation fortsættes uhindret til Trods for, at de Herrer meget vel ved, hvad der er Sandheden. Naa, den fortsættes naturligvis ikke mindst i disse Dage, da der er Brug for den, og man er sandelig ikke kræsen, thi Valgprogrammet bestaar blot i at pege paa de offentlige Kasser og udraabe den Velsignelse, der skal strømme ud af disse Kasser, blot Socialdemokratiet faar Nøglen til Kasserne i Hænde.

Men det er jo Indbildning til Hobe. Man kan slet ikke af disse Kasser fremtrylle blot en ganske lille Del af, hvad man stiller i Udsigt og giver Løfter om. Om man har Villie dertil, ja, det er muligt, jeg ved det ikke, men jeg ved, at der er nærmere til Kassens Bund, end at det kan lade sig fremtrylle af den, som man til daglig Brug lader skinne igennem.

Flere af de ærede Ordførere har sagt, at de kunde være med til at kombinere Aldersrenten med en frivillig Forsikring som Tillæg til Aldersrenten. Ja vel, det forstaaer jeg godt, jeg forstaaer godt, at man foretrækker Frivillighed for Tvang dér, hvor man mener, at Frivilligheden slaar til. Men jeg vil dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at denne Adgang til at kombinere en eventuel kommende Aldersrente med en Livrente baseret paa en frivillig Forsikring har bestaaet her i Landet i de sidste 3 Menneskealdrer. Denne Adgang er fuldt ud til Stede, den er organiseret paa den bedst mulige Maade gennem private Forsikringsanstalter, ikke mindst de private Folkeforsikringsanstalter.

Altsaa, det Tilbud, som ærede Ordførere her har givet, bl. a. ogsaa det ærede Medlem Hr. Stauning, er i Virkeligheden et Tilbud uden enhver Værdi, medmindre man tænker sig at lokke Befolkningen ind i denne